

efter vor Mening er langvarig, besværlig og vanskelig, saa maa vi gaa den Vej. Thi vi ere jo et Mindretal, og Flertallet kan i Øjeblikket diktere, hvad Vej vi skulle gaa; men saa sige vi ogsaa: Maa vi saa bede om, at man straks skrider ind paa denne Vej, straks sætter sig i Gang, med at overvinde Vanskelighederne. De ere store nok, men de ville blive endnu større, dersom vi vente. Det var det, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds sagde i sin Motivering, og det er det, han siger i sit Forslag. Og med denne Motivering slutte vi os til Punkt 2 i det ærede Medlems Dagsorden.

Vil man Grundlovsforandringens Vej, nu vel, saa lad os begynde paa den straks til Efteraaret. Det stemme vi for. Vedtager man saa dette, bliver Dagsordenen os noget mere tiltalende, end den vil blive, hvis det ærede Flertals Dagsorden gaar igennem uforandret. Saa kunne vi altid overveje, hvorledes vi skulle stille os til den samlede Dagsorden. Men forkaster man Punkt 2, det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, maa vi endnu skarpere og bestemtere anbefale at stemme mod den Dagsorden, der er stillet af Flertallets Ordfører, og stemme for det Forslag til en Beslutning, som Socialdemokratiet har indbragt.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Det ærede Medlems forskellige fantasifulde Udtalelser om Regeringens Stilling og deslige skal jeg lade ligge, thi det har jo i Virkeligheden knap nok nogen Interesse og slet ingen Betydning overfor denne Sag, hvad det ærede Medlem mener i saa Henseende. Jeg skal derimod omtale et Par Punkter, som efter min Mening have nogen Betydning, og maa jeg straks sige, at det, der i det ærede Medlems Tale for mig har væsentlig Betydning, og som jeg sætter Pris paa, er hans Tilsagn om at ville være med til at begrænse denne Grundlovsændring til den Opgave, her er Tale om. Det er i Virkeligheden en Udtalelse, som har Betydning. Jeg vil takke det ærede Medlem for en saadan Udtalelse paa hans Partis Vegne, thi det fremskynder Tidspunktet for Grundlovsforandringen langt, langt mere end Bestemmelser i en Dagsorden, som er foreslaaet her. Saaledes ser jeg paa den Sag. Det ærede Medlem sagde, at Grundlaget for Parlamentarismen her i Landet var rent forkert, det var blevet forskudt, og der var ikke noget rigtigt

Grundlag for den, at Regeringen sad paa et Mindretal osv. Ja, det er en af de Paastande, det ærede Medlem er saa stærk i at fremsætte, men han har ingen Beviser derfor. Han fremsætter blot uden videre saadanne Paastande og siger: Jeg ved, at der er et Mindretal omkring i Landet for Regeringen, og saa nævner han et Tal — 1,100,000, tror jeg, det var. Det ærede Medlem skylder jo aldeles Beviset for en saadan Paastand . . . (*Borgbjerg*: Det er Befolkningen i de 59 Kredse, som tilhøre Regeringen.) . . . Ja, tror det ærede Medlem ikke, der findes Regeringstilhængere andre Steder end i de 59 Kredse? Det er dog en besynderlig Tro, det ærede Medlem der fremsætter . . . (*Borgbjerg*: Der findes vel ogsaa Regeringsmodstandere i de 59 Kredse.) . . . Ja, se her kommer det ærede Medlem ind paa forskellige Skøn, Formodninger og Antagelser, som slet ikke kunne bevises. Det ærede Medlem skylder Beviserne derfor. Det ærede Medlem mente, at Regeringens Vej ved Grundlovsforandringen var en overordentlig besværlig Vej, og han fremstillede de mange Vanskeligheder og Besværligheder derved, og at, naar man var naaet saa vidt, skulde man til at lave Valgloven om. Men dertil vil jeg sige, at efter en Grundlovsforandring, hvorved Tallet er fastslaaet, ere vi fri for at strides om Tallet, og det er navnlig Spørgsmaalet om Tallets Størrelse, der har voldt Vanskelighed. Der vil altid være Besværligheder ved en Omlægning, som det vil være vanskeligt at komme ud over, men her man kunnet komme ud over det i andre Lande, kan man vel ogsaa komme ud over dem her, selv om man her har Vanskeligheder, som man ikke har andre Steder, idet vort Land af Naturen er splittet saa stærkt i geografisk Henseende. Men den Vej, det ærede Medlem foreslaar, er meget vanskeligere. Thi hvad vil egentlig det ærede Medlem og hans Parti? De ville opfylde Grundloven, sige de. Naa, det synes jo foreløbig ikke at være andet, end at de ville have en parlamentarisk Kommission. Hvorledes det saa siden gaar med Opfyldelsen af Grundloven, maa Fremtiden vise. Men det mærkelige er, at det ærede Medlem heller ikke holder saa stærkt paa denne parlamentariske Kommission, thi det viser sig, at naar han blot kan faa Punkt 2 vedtaget i det Forslag til en Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), vil han tage under Overvejelse at stemme for hele Dagsordenen og derved